

Nr 83.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1943 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om höjning av arvodet till vissa förutvarande befattningshavare vid fästningspoliskåren i Boden.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *O. W. Lövgren* väckt motion (II: 11) har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att förre överkonstapeln *F. Häggbom* samt förre konstaplarna *A. N. Rödin*, *C. A. Vesterberg* och *P. A. Lindgren* skola åtnjuta det arvode som är fastställt för de arvodesbefattningar de uppehålla, nämligen nettolön i löneklass *UO 7*, räknat från den 1 november 1942.

I fråga om de skäl, motionären anført till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har med stöd av § 46 riksdagsordningen i ärendet inhämtat yttrande från försvarsväsendets lönenämnd, vilket fogats såsom bilaga till detta utlåtande.

Utskottet.

Enligt det av 1942 års riksdag godkända nya arvodesystemet för pensionerad personal i vissa befattningar vid försvarsväsendet skola arvoden motsvara nettolönen i viss löneklass i löneplanen *Oa* och *UO* i militära avlöningsreglementet. Arvodesbefattningarna hava avsetts skola i allmänhet tillsättas med från aktiv stat pensionsavgångna officerare och underofficerare. Dessa äga uppbära det för vederbörlig arvodesbefattning bestämda arvodet mot att de avstå från dem på grund av tidigare innehavd beställning tillkommande pensionsförmåner. I fall, då arvodesbefattning icke kan tillsättas med sådan pensionsavgången beställningshavare som nyss sagts eller med å övergångsstat kvarstående beställningshavare, skall Kungl. Maj:t i varje särskilt fall lämna medgivande till arvodesbefattningens tillsättande med annan sökande till densamma och därvid också bestämma om de förmåner, som skola utgå till vederbörande.

De i motionen nämnda personerna hava med Kungl. Maj:ts medgivande förordnats i arvodesbefattningar, för vilka arvodet är fastställt att utgå med belopp, som svarar mot nettolönen i löneklassen *UO 7*. De hava tidigare innehåft beställningar vid fästningspolisen i Boden, från vilka beställningar de avgått mot åtnjutande av förtidspension. Vidare hava de på grund av innehavd anställning i arméns reserver uppburit det mot kapitaliserade värdet av reservpensionen svarande penningbeloppet. På grund härav har Kungl. Maj:t föreskrivit, att de i motionen omnämnda Häggbom, Rödin och Vesterberg under tiden för förordnande å arvodesbefattning skola äga

mot avstående av dem tillkommande pensionsförmåner å tidigare innehavda beställningar vid fästningspoliskåren uppbära de med arvodesbefattningarna förenade förmåner, varvid de dock skola å förmånerna vidkännas avdrag med belopp som, därest de icke uppburit kapitaliserade beloppet av reservpension, de under samma tid ägt uppbära i reservpension. Då detta står i överensstämmelse med principerna för det nya arvodesystemet finner utskottet i likhet med lönenämnden icke skäl vara för handen att bereda dem ökat arvode på sätt i motionen yrkats.

Vad däremot angår den i motionen omnämnde Lindgren hava hans förmåner bestämts så, att han medgivits åtnjuta arvode motsvarande nettolönen i löneklassen Ca 14 — den högsta löneklassen för, bland andra, poliskonstapel — dock med skyldighet för honom att avstå från på grund av innehavd beställning vid fästningspoliskåren beviljad förtidspension. Lindgren har däremot icke att vidkännas något avdrag å arvodet på grund av att han uppburit reservpensionens kapitaliserade värde. Då jämväl Lindgren innehar en arvodesbefattning, för vilken arvodet enligt stat skall svara nettolönen i löneklassen UO 7, har han i förhållande till övriga i motionen nämnda personer och även i förhållande till andra likställda kommit i åtnjutande av lägre arvodesförmåner. Han åtnjuter, enligt vad lönenämnden uppgivit, förmåner som med 166 kronor 56 öre för år understiga, vad han skulle ägt uppbära, därest hans förmåner i arvodesbefattningen bestämts enligt samma grunder som för Häggbom, Rödin och Vesterberg. I likhet med lönenämnden finner utskottet skäligt, att arvodesförmånerna för Lindgren bestämmas efter samma grunder som tillämpats beträffande nämnda tre befattningshavare.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen må, i anledning av motionen II: 11, medgiva, att förre konstapeln vid fästningspoliskåren i Boden P. A. Lindgren må, räknat från och med den 1 oktober 1942 så länge han uppehåller nu innehavande arvodesbefattning, mot avstående av honom tillkommande pensionsförmåner för beställningen såsom fästningspoliskonstapel uppbära med arvodesbefattningen förenade förmåner, motsvarande nettolönen i löneklassen UO 7, varvid han dock skall å förmånerna vidkännas avdrag med belopp som, därest han icke uppburit kapitaliserade beloppet av reservpension, han under samma tid ägt komma i reservpension.

Stockholm den 9 april 1943.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 73.

Bilaga.

Till riksdagens statsutskott.

Genom Kungl. Maj:ts remiss den 12 februari 1943 har försvarsväsendets lönenämnd anbefallts att till riksdagens statsutskott avgiva yttrande över en inom andra kammaren av herr O. W. Lövgren väckt motion nr 11 om höjning av arvudet till vissa befattningshavare vid fästningspoliskåren i Boden. I anledning härav får lönenämnden anföra följande.

I motionen hemställles, »att riksdagen måtte besluta, att f. överkonstapeln F. Häggbom samt f. konstaplarna A. N. Rödin, C. A. Vesterberg och P. A. Lindgren skola åtnjuta det arvode, som är fastställt för de arvodesbefattningar de uppehålla, nämligen nettolön i löneklass UO 7, räknat från den 1 november 1942».

Enligt vad lönenämnden inhämtat, ha Häggbom, Rödin, Vesterberg och Lindgren genom Kungl. Maj:ts beslut den 30 oktober 1942 erhållit avsked med förtidspension från innehavda beställningar vid förutvarande fästningspoliskåren i Boden. De ha samtliga i egenskap av i reserven utnämnda beställningshavare uppburit det mot kapitaliserade värdet av reservpensionen svarande penningbeloppet.

Genom beslut den 27 november 1942 har Kungl. Maj:t medgivit, att Lindgren må för en tid av högst tre år, räknat från och med den 1 oktober 1942, förordnas å arvodesbefattning för pensionerad personal vid Signalregementets kompani i Boden. I samband härmed har Kungl. Maj:t föreskrivit, att Lindgren skall under tiden för ifrågavarande förordnande vara överförd till fredsstat samt, mot avstående under tiden av honom tillkommande pension för beställningen såsom fästningspolis-konstapel, äga uppbära arvode motsvarande nettolön i löneklass Ca 14.

Vidare har Kungl. Maj:t genom särskilda beslut den 19 december 1942 medgivit, att Häggbom, Rödin och Vesterberg må, räknat från och med den 1 november 1942, för tiden högst intill den 1 oktober 1945 förordnas å arvodesbefattningar för pensionerad personal vid respektive sjätte militärbefälsstab och Bodens—Luleås försvarsområdesstab. I samband härmed har Kungl. Maj:t föreskrivit, att Häggbom, Rödin och Vesterberg skola under tiden för ifrågavarande förordnanden vara överförda till fredsstat samt, mot avstående under tiden av dem tillkommande pensionsförmåner för beställningarna såsom fästningspolisöverkonstapel, respektive fästningspolis-konstaplar, äga uppbära de med arvodesbefattningarna förenade förmåner, varvid de dock skola å förmånerna vidkännas avdrag med belopp som, därest de icke uppburit kapitaliserade beloppet av reservpension, de under samma tid ägt bekomma i reservpension.

Under det att således Häggbom, Rödin och Vesterberg äga uppbära arvoden motsvarande nettolön i löneklass UO 7, minskade med belopp, som därest de icke uppburit kapitaliserade värdet av reservpension, de skolat bekomma i reservpension, föreligger beträffande Lindgren det förhållandet, att han äger uppbära arvode motsvarande nettolön i löneklass Ca 14.

Enligt vad lönenämnden inhämtat, har Kungl. Maj:t beträffande ett antal andra f. d. befattningshavare vid fästningspolisen i Boden eller garnisonspolisen i Karlsborg, vilka beviljats avsked med förtidspension och av vilka en del tillhöra reserven i egenskap av i reserven utnämnda beställningshavare, föreskrivit, att de skola under tiden för dem meddelade förordnanden å arvodesbefattningar för pensionerad personal vara överförda till fredsstat

samt, mot avstående under tiden av samtliga dem tillkommande pensionsförmåner — således även reservpension — äga uppbära de med arvodesbefattningarna förenade förmåner.

Med hänsyn till att Häggbom, Rödin och Vesterberg funnit det vara med sin fördel förenligt att uppbära det mot kapitaliserade värdet av reservpension svarande penningbeloppet, synes någon anledning ej föreligga att, på sätt motionären yrkat, bereda dem samma behållna förmåner vid arvodesbefattningarna som om de i stället valt att tillträda reservpension.

Vad däremot Lindgren beträffar, befinner sig denne i en i jämförelse med övriga arvodestagare ogynnsam belägenhet i så måtto, att den till honom utgående nettolönen enligt löneklass Ca 14 med 1,137 kronor 60 öre för år understiger nettolönen enligt löneklass UO 7 (G-ort). Visserligen har beträffande Lindgren icke föreskrivits skyldighet för honom att å arvodesförmånerna vidkännas avdrag med belopp som, därest han icke uppburit kapitaliserade beloppet av reservpension, han under samma tid skolat bekomma i reservpension. Då emellertid reservpensionen i förevarande fall skulle ha uppgått till 971 kronor 4 öre per år eller således till ett belopp, som med 166 kronor 56 öre understiger skillnaden mellan nettolönerna enligt löneklasserna Ca 14 och UO 7, varigenom Lindgren erhållit lägre avlöning än Häggbom, Rödin och Vesterberg, synes det vara motiverat, att avlöningsförmånerna för Lindgren bestämmas efter enahanda grunder som tillämpats beträffande nämnda tre befattningshavare.

I avgörandet av förevarande ärende ha deltagit undertecknad lönenämndens ordförande samt ledamöterna Almroos, Curtman, Giron, Magnusson, Nilson och Törnkvist.

Stockholm den 11 mars 1943.

Erik Stridsberg.

/ Hans Edsberg.